

Sygn. akt II K 512/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Jabłoński

Protokolant Agata Zielińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-W. w G. M. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 sierpnia 2016 roku sprawy

M. S., syna W. i T.,

urodzonego (...) w G.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 28 lutego 2011 roku w sprawie II K 1409/10 za:

- a. ciąg przestępstw z art. 278 §1 k.k. popełnionych do dnia 28 sierpnia 2010 na karę 2 lat pozbawienia wolności,
- b. przestępstwo z art. 280 §1 k.k. w zb. z art. 275 §1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. popełnione do dnia 20 września 2010 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności,
- c. przestępstwo z art. z art. 278 §1 k.k. w zb. z art. 275 §1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. popełnione w dniu 14 września 2010 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

za powyższe przestępstwa orzeczono karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 19 lutego 2015 roku w sprawie II K 1103/14 za ciąg przestępstw z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełnionych do dnia 7 września 2014 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 27 listopada 2015 roku w sprawie II K 884/15 za czyn z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełniony w dniu 29 maja 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2015 roku w sprawie II K 1300/14 za ciąg przestępstw z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełnionych do dnia 9 września 2014 roku w wymiarze roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 8 kwietnia 2016 roku w sprawie II K 324/15 za przestępstwo z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełnione w dniu 6 września 2014 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 60 stawek dziennych grzywny po 10 złotych;

I. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 §1 k.k., art. 91 §2 k.k. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone skazanemu wyrokami:

- w sprawie II K 1103/14 w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności
- w sprawie II K 884/15 w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności

- w sprawie II K 1300/14 w wymiarze roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,
- w sprawie II K 324/15 w wymiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności

i wymierza w ich miejsce karę łączną roku 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

II. na podstawie art. 576 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach objętych niniejszym wyrokiem łącznym pozostawia do odrębnego wykonania;

III. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w pozostałym zakresie, to jest co do kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawie II 1409/10 oraz co do jednostkowej kary grzywny orzeczonej w sprawie II K 324/15;

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej oskarżonemu w punkcie I. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza następujące okresy pozbawienia wolności:

- od dnia 9 września 2014 roku do dnia 11 września 2014 roku w sprawie II K 1103/14;
- od dnia 25 września 2014 roku do dnia 20 kwietnia 2015 roku w sprawie II K 1300/14;

V. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w całości przejmując poniesione wydatki na Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 512/16

UZASADNIENIE

M. S. został prawomocnie skazany następujący wyrokami:

6. Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 28 lutego 2011 roku w sprawie II K 1409/10 za:

- ciąg przestępstw z art. 278 §1 k.k. popełnionych do dnia 28 sierpnia 2010 na karę 2 lat pozbawienia wolności,
- przestępstwo z art. 280 §1 k.k. w zb. z art. 275 §1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. popełnione do dnia 20 września 2010 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności,
- przestępstwo z art. z art. 278 §1 k.k. w zb. z art. 275 §1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. popełnione w dniu 14 września 2010 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

za powyższe przestępstwa orzeczono karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 9 sierpnia 2011 roku obniżono karę łączną do 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Dowód: informacja o osobie z K. k. 17-19; odpis wyroku k. 31-34, 35;

7. Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 19 lutego 2015 roku w sprawie II K 1103/14 za ciąg przestępstw z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełnionych do dnia 7 września 2014 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności;

Dowód: informacja o osobie z K. k. 17-19; odpis wyroku k. 36-39;

8. Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 27 listopada 2015 roku w sprawie II K 884/15 za czyn z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełniony w dniu 29 maja 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Dowód: informacja o osobie z K. k. 17-19; odpis wyroku k. 30;

9. Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2015 roku w sprawie II K 1300/14 za ciąg przestępstw z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełnionych do dnia 9 września 2014 roku w wymiarze roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

Dowód: informacja o osobie z K. k. 17-19; odpis wyroku k. 21-28;

10. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 8 kwietnia 2016 roku w sprawie II K 324/15 za przestępstwo z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełnione w dniu 6 września 2014 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 60 stawek dziennych grzywny po 10 złotych;

Dowód: informacja o osobie z K. k. 17-19; odpis wyroku k. 40;

Skazany cieszy pozytywną opinią w Areszcie Śledczym w G..

Dowód: opinia o skazanym k. 13;

Aktualnie wykonaniu podlegają kary wymierzone M. S. w sprawach II K 1103/14, II K 884/15, II K 1300/14 i II K 324/15.

Dowód: opinia o skazanym k. 13; informacja o pobytach i orzeczeniach k. 14-16;

Sąd zważył, co następuje:

Ustalenia stanu faktycznego przedmiotowej sprawy Sąd oparł w całości na zebranych w aktach sprawy dokumentach w postaci odpisów wyroków i postanowień, danych o karalności, opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w G. oraz informacji o pobytach (okresach osadzenia). Przedmiotowe dowody to dokumenty urzędowe sporządzone przez uprawnione do tego podmioty w zakresie ich kompetencji i prawem przepisanej formie. Ich autentyczność ani prawdziwość treści nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Dlatego stanowią one obiektywne dowody stwierdzonych nimi okoliczności.

Wskazać na wstępie należy, że w niniejszej sprawie zachodziła konieczność rozważenia, czy zastosowanie znajdują przepisy kodeksu karnego o karze łącznej obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku, czy też od dnia 1 lipca 2015 roku. Podlegające łączeniu kary zostały bowiem prawomocnie wymierzone po dniu 30 czerwca 2015 roku, choć wszystkie dotyczyły czynów popełnionych przed dniem 1 lipca 2015 roku.

Zauważyć w tym miejscu należy, że treść art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw nie przewiduje obowiązku stosowania nowych przepisów o karze łącznej w przypadku, gdy jedna z kar podlegających łączeniu została prawomocnie wymierzona w dniu 1 lipca 2015 roku lub później. Przepis ten jedynie nie wyłącza w takim przypadku możliwości zastosowania ustawy nowej. Natomiast wybór pomiędzy „starymi” przepisami o karze łącznej obowiązującymi do dnia 30 czerwca 2015 roku oraz „nowymi” regulacjami dotyczącymi kary łącznej obowiązującymi od dnia 1 lipca 2015 roku następuje przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k.

W związku z tym obowiązkiem Sądu hipotetyczne rozważanie wymiaru kary łącznej zarówno na gruncie zasad obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015 roku jak i od dnia 1 lipca 2015 roku, a następnie oceny, które z regulacji korzystniej ukształtują sytuację prawną M. S..

Sytuacja objęta dyspozycją art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku zachodziła w odniesieniu do kar jednostkowych orzeczonych w sprawach II K 1103/14, II K 884/15, II K 1300/14 i II K 324/15. Natomiast wszystkie przestępstwa przypisane w wymienionych sprawach zostały popełnione po wydaniu wyroku w sprawie II K 1409/10. Również warunki przewidziane przez art. 85 §1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku spełniają wszystkie kary orzeczone w sprawach II K 1103/14, II K 884/15, II K 1300/14 i II K 324/15 albowiem podlegają one kolejno wykonaniu od dnia 15 grudnia 2015 roku do dnia 11 września 2019 roku. Natomiast

kara 3 lat i 6 miesięcy orzeczona w sprawie II K 1409/10 została w całości wykonana w okresie od 21 września 2010 roku do 21 marca 2014 roku.

Wybór przepisów o karze łącznej korzystniejszych dla skazanego będzie się w istocie sprowadzał do oceny, które dyrektywy łącznia kar jednostkowych będą skutkowały krótszym pobytom M. S. w warunkach izolacji penitencjarnej.

Ustalając wymiar kary łącznej na gruncie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015 roku Sąd miał na uwadze dyrektywy wypracowane w orzecznictwie sądowym. Okolicznościami, które Sąd bierze pod uwagę w tym zakresie są związek podmiotowy i przedmiotowy między zbiegającymi się przestępstwami oraz czas popełnienia każdego z nich. W aspekcie przedmiotowym związek zbiegających się realnie przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw, a to bliskość czasowa ich popełnienia (największa - gdy czyny przestępcze popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), osoby pokrzywdzonych (największa ścisłość związku zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (im bardziej zbliżone dobra, tym większa bliskość przestępstw, zatem największa przy tożsamości dóbr), sposób działania sprawcy. Im bliższy jest związek podmiotowy i przedmiotowy między czynami, tym większe znaczenie zyskuje zasada absorpcji kar, im mniejszy - zasada ich kumulacji. Popełnienie przestępstw podobnych w bliskich odstępach czasu uzasadnia znaczną absorpcję w wymiarze kary łącznej, a dopuszczenie się ich na szkodę różnych pokrzywdzonych - odstąpienie od absorpcji pełnej na rzecz częściowej kumulacji, gdyż oznacza niekompletność kryteriów ścisłego związku przedmiotowego i podmiotowego zabiegających się realnie przestępstw. Naruszenie przez sprawcę chronionych przez przepis przewidujący dany typ czynu zabronionego dóbr w różnym czasie i miejscu oraz w odniesieniu do różnych osób, z reguły przemawia przeciwko zastosowaniu przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji. Daleki stosunkowo związek podmiotowy i przedmiotowy pomiędzy poszczególnymi czynami nie przemawia za celowością zastosowania zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej. Sąd zważył, iż na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym istotny wpływ ma również zachowanie się skazanego w zakładzie karnym albo w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985 r., II KR 245/85, OSNKW 1986/5-6/39.).

Ścisły związek przedmiotowy istniał pomiędzy przestępstwami przypisanymi w sprawach II K 1103/14, II K 884/15, II K 1300/14 i II K 324/15, a bardzo bliski związek czasowy cechował przestępstwa przypisane w sprawach II K 1103/14, II K 1300/14 i II K 324/15. Ponadto odstęp czasowy pomiędzy czynem przypisanym w sprawie II K 884/15 o pozostałymi zbiegającymi się czynami nie był odległy, gdyż wynosił niespełna 4 miesiące. Powyższe oraz po części dobra opinia o skazanym z okresu izolacji penitencjarnej przemawiały za zastosowaniem zasady absorpcji kar jednostkowych. Natomiast brak związku przedmiotowego (czyny popełnione na szkodę różnych podmiotów) oraz ogólna ilość przypisanych skazanemu przestępstw (właściwości i warunki osobiste) przemawiały za zastosowaniem zasady kumulacji kar jednostkowych. Stąd wymierzając skazanemu karę łączną w granicach od 2 lat do 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności Sąd wymierzył M. S. karę 3 lat pozbawienia wolności.

Natomiast stosując przepisy rozdziału IX. kodeksu karnego obowiązujące od dnia 1 lipca 2015 roku Sąd winien kierować się dyrektywami określonym w art. 85a k.k. Zgodnie z dyspozycją tego przepisu orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Gdyby zastosować powyższe dyrektywy kara łączna wymierzona skazanemu winna w równym stopniu uwzględniać zasadę absorpcji i kumulacji kar łączonych i wynosić 3 lata i 2 miesiące pozbawienia wolności. M. S. cieszy się wprawdzie dobrą opinią w warunkach izolacji penitencjarnej, ale łączna ilość przypisanych mu przestępstw dowodzi utrwalonego nawyku do naruszania obowiązującym norm prawnych i społecznych. Osiągnięcie celów kary łącznej wobec skazanego, a także właściwe ukształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa wymagałoby więc uwzględnienia w równym stopniu zasady absorpcji i kumulacji kar jednostkowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd zastosował przepisy obowiązujące uprzednio jako korzystniejsze dla skazanego i na podstawie art. 85 k.k., art. 86 §1 k.k., art. 91 §2 k.k. wymierzył mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności.

W punkcie II. wyroku na podstawie art. 576 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach objętych wyrokiem łącznym pozostawiano do odrębnego wykonania.

W punkcie III. wyroku na podstawie art. 572 k.p.k. umarzano postępowanie w pozostałym zakresie, to jest co do kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawie II 1409/10 oraz co do jednostkowej kary grzywny orzeczonej w sprawie II K 324/15.

W punkcie IV. wyroku na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej oskarżonemu w punkcie I. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono następujące okresy pozbawienia wolności:

- a. od dnia 9 września 2014 roku do dnia 11 września 2014 roku w sprawie II K 1103/14;
- b. od dnia 25 września 2014 roku do dnia 20 kwietnia 2015 roku w sprawie II K 1300/14.

Wobec faktu, że skazany jest pozbawiony wolności a posiadał zadłużenie Sąd na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwolnił M. S. od ponoszenia kosztów sądowych w całości przejmując poniesione wydatki na Skarb Państwa.